

Café Vlissinghe viert haar 500ste verjaardag!

Een jaar lang staat het roemrijke verleden van Brugges oudste herberg in de kijker. Zes bijzondere voorwerpen - hier beurtelings tentoongesteld – vormen de rode draad voor een feestprogramma, samengesteld door de stamgasten en Erfgoedcel Brugge.

Café Vlissinghe celebrates its 500th anniversary!

Throughout the year, the glorious past of Bruges' oldest inn will be explored. Six exceptional objects – each exhibited in turn – will form the leitmotif in a festive programme, which is compiled by the inn's own 'regulars' and the Bruges Heritage Cell.

Een boldersmaatschappij in de tuin van Vlissinghe rond 1900, foto : collectie Stadsarchief Brugge
A 'bolders' society in the garden of Café Vlissinghe, circa 1900, photograph: Collection of Bruges City Archive

Portret door Alfons Watteyne van herberguitbater Emile Vermeulen met een boldersbol voor zich op de grond, 1908, foto : collectie Stadsarchief Brugge
A 1908 portrait by Alfons Watteyne of innkeeper Emile Vermeulen, with a 'boldersbol' in front of him on the ground, photograph: Collection of Bruges City Archive

Dit detail van het schilderij van Antoon Joostens geeft ons een blik, anno 1880, op Vlissinghe en het bollen, foto: cel fotografie Stad Brugge
This detail from Antoon Joostens' painting gives us a glimpse of the 'bowling' world of Café Vlissinghe in the years around 1880, photograph: Photography Unit of the City of Bruges

Het bolspel in Vlissinghe anno 1908, foto : collectie Stadsarchief Brugge
A 'bol' game in Café Vlissinghe in 1908, photograph: Collection of Bruges City Archives

Al eeuwen zoeken de inwoners van de stad het café op om te verpozen. Niet enkel bij een goed glas bier, maar ook wanneer ze elkaar treffen in een spel: klassieke kaartspelen, biljart of dobbelen.

In Café Vlissinghe is de tuin ook al sinds jaar en dag het trefpunt voor het 'bolspel'. Sinds de jaren '80 is dit nog steeds – het toen moderne – petanquen. Er was echter al van vóór 1560 sprake van allerlei varianten die toen populair waren.

Het gaaibollen bijvoorbeeld, waarbij de speler vanaf 10 tot 20 meter naar een reeks pinnen of gaaien 'bolde', die op het eind van een vlakke baan op een hellend vlak stonden.

Er was ook het pasbollen, dat in 1866 in Brugge zo'n 23 verenigingen telde. Op een lange verharde baan, probeerde men met platte bollen in een halve ellips zo dicht mogelijk bij de 'stake' of 'plume' te rollen. Dan kwam de passer op de proppen, om tot op de millimeter, de afstand tussen bol en staak te meten.

Het mooie schilderij in de gelagzaal, dat rond 1880 werd geschilderd door kunstschilder Antoon Joostens geeft een prachtig beeld van hoe het bolspel in Vlissinghe werd beleefd.

Met de Eerste Wereldoorlog vielen de activiteiten van de boldersmaatschappijen stil. Kort erna verrees het bolspel van café Vlissinghe uit haar as. De nieuwe maatschappij kreeg een embleem dat tijdens het spel altijd gedragen werd en bestond uit een gekromde nagel, de 'Parispoint', terwijl de leden zichzelf 'Parispointen' noemden.

Helaas gooide de oorlog opnieuw roet in het eten. De bolbaan transformeerde in een moestuin en werd nooit meer opnieuw aangelegd. De plek diende later als vijver voor de eenden in een wilde tuin.

Vandaag nemen we de draad terug op en kan je eindelijk opnieuw wagen aan een spelletje krulbol!

For centuries, the local people of Bruges have been visiting this café to relax. Not only to drink a good glass of refreshing beer, but also to meet their friends and take them on at one of the classic pub games, such as cards, billiards or dicing.

For many years, the garden of Café Vlissinghe has also been a meeting place for the aficionados of various 'bol' games. Since the 1980s, this has been the game of petanque, played with metal balls. But ever since medieval times - as long ago as 1560 - a number of other variants have been played, all of which were tremendously popular in their day.

One of these variants is 'gaaibollen', in which the player has to bowl towards a series of pins or 'gaaien', at the top of an inclined surface at the end of a flat alley from a distance of 10 to 20 metres.

There also was 'pasbollen', which had no fewer than 23 clubs in Bruges in 1866. On a long, hardened alley, the players try to roll the larger, thicker wooden bowls in a curved trajectory, aiming to get them as close as possible to the stake or 'plume'. A pair of dividers is then used to measure the distance between the bowls and the stake to determine the winner.

The beautiful painting in the tap room, painted by the artist Antoon Joostens in the years around 1880, provides a wonderful image of how people experienced bowling games in the Vlissinghe in the 19th century.

During the First World War, the activities of the 'bolders' (the practitioners of the 'bol' games) were temporarily suspended. But soon after, bowling at Café Vlissinghe was flourishing once more. The new bowling society had its own emblem, which was always worn during the game. This emblem was a bent nail, the 'Paris-point', so that the members called themselves the 'Paris-pointers'.

Unfortunately, war once again threw a spanner in the works. During The Second World War the bowling alley was turned into a vegetable garden and was never replaced. For many years, the site later served as a duck pond in the overgrown garden.

Today, we are picking up the threads of the past. At last, you can once again bowl at Café Vlissinghe!